

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2019. március 27.*

„Fellebbezés – Dömping – Kínából származó vagy ott feladott kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek) behozatala – Végleges dömpingellenes vám – 1225/2009/EK rendelet – A 3. cikk (7) bekezdése – A 9. cikk (4) bekezdése – Az 1168/2012/EU rendelet időbeli hatálya”

A C-236/17. P. sz. ügyben,

a **Canadian Solar Emea GmbH** (székhelye: München [Németország]),

a **Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc.** (székhelye: Changshu [Kína]),

a **Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc.** (székhelye: Luoyang [Kína]),

a **Csi Cells Co. Ltd** (székhelye: Suzhou [Kína]),

a **Csi Solar Power Group Co. Ltd**, korábban Csi Solar Power (China) Inc. (székhelye: Suzhou)

(képviselik őket: J. Bourgeois és A. Willems avocats, valamint S. De Knop, M. Meulenbelt és B. Natens advocaten)

fellebbezőknek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2017. május 8-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

az **Európai Unió Tanácsa** (képviseli: H. Marcos Fraile, meghatalmazotti minőségben, segítője: N. Tuominen avocată)

alperes az elsőfokú eljárásban,

az **Európai Bizottság** (képviselik: N. Kuplewatzky, J.-F. Brakeland és T. Maxian Rusche, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó fél az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: T. von Danwitz, a hetedik tanács elnöke, a negyedik tanács elnökeként eljárva, K. Jürimäe, C. Lycourgos (előadó), Juhász E. és C. Vajda bírák,

* Az eljárás nyelve: angol.

főtanácsnok: E. Tanchev,

hivatalvezető: L. Hewlett főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2018. június 20-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2018. október 3-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezésükkel a Canadian Solar Emea GmbH, a Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc., a Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc., a Csi Cells Co. Ltd és a Csi Solar Power Group Co. Ltd, korábban Csi Solar Power (China) Inc. (a továbbiakban: Csi Solar Power) az Európai Unió Törvényszéke 2017. február 28-i Canadian Solar Emea és társai kontra Tanács ítéletének (T-162/14, nem tették közzé, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2017:124) hatályon kívül helyezését kéri, amennyiben ezzel az ítéletével a Törvényszék elutasította a Kínai Népköztársaságból származó vagy ott feladott kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek) behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2013. december 2-i 1238/2013/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2013. L 325., 1. o.; a továbbiakban: vitatott rendelet) fellebbezőkre vonatkozó részének megsemmisítésére irányuló keresetüket.
- 2 Csatlakozó fellebbezésével az Európai Bizottság a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését kéri, amennyiben a Törvényszék egyrészt elutasította a Bizottság által felhozott elfogadhatatlansági kifogást, másrészt tévesen alkalmazta a jogot az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 343., 51. o.; helyesbítések: HL 2010. L 7., 22. o.; HL 2016. L 44., 20. o.; a továbbiakban: alaprendelet) értelmezése során.

Jogi háttér

Az alaprendelet

- 3 Az alaprendelet 1. cikkének (2) és (3) bekezdése a következőket írja elő:

„(2) Egy termék akkor tekinthető dömpingelt terméknek, ha a Közösségbe irányuló exportára alacsonyabb, mint egy hasonló terméknek a szokásos kereskedelmi forgalomban az exportáló országra megállapított összehasonlítható ára.

(3) Az exportáló ország rendszerint a származási ország. Az exportáló ország lehet azonban egy közvetítő ország is, kivéve azt az esetet, amikor például a terméket az országon keresztül csak átszállítják, vagy ha abban az országban ilyen terméket nem állítanak elő, vagy annak ott nincs összehasonlítható ára.”

- 4 E rendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja a következőképpen rendelkezik:

„A nem piacgazdaságú országokból származó behozatal esetében a rendes értéket egy piacgazdaságú harmadik ország ára vagy számtanilag képzett értéke vagy az ilyen harmadik országból más országokba – beleértve a Közösséget is – történő kivitel esetén felszámított ár alapján kell megállapítani, illetve, ha

ez nem lehetséges, bármilyen más elfogadható alapon megállapítható, ideértve a hasonló termékért a Közösségben ténylegesen fizetett vagy fizetendő árat, és azt szükség esetén megfelelően módosítani kell úgy, hogy egy észszerűen elfogadható haszonkulcsot is magában foglaljon.

A megfelelő, piacgazdasággal rendelkező harmadik országot megalapozott módon, a kiválasztás idején rendelkezésre álló összes megbízható információ figyelembevételével kell kiválasztani. A határidőket szintén figyelembe kell venni; ha mód van rá, olyan piacgazdaságú harmadik országot kell kiválasztani, amely ugyanazon vizsgálat alá esik.

A vizsgálatban résztvevő feleket a vizsgálat megindítása után rövid időn belül tájékoztatni kell a kiválasztani szándékolt, piacgazdasággal rendelkező harmadik országról, és a véleményezésre 10 napos határidőt kell biztosítani.”

- 5 Az említett rendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontja szerint „a b) pont szerinti kérelmet írásba kell foglalni, és ennek elegendő bizonyítékot kell tartalmaznia arra nézve, hogy a gyártó piacgazdasági feltételek alapján működik”, és ebben a tekintetben eleget tesz a pontosan felsorolt kritériumoknak. Ez a rendelkezés hozzáteszi:

„A vizsgálat megkezdésétől számított három hónapon belül döntést kell hozni arról, hogy a gyártó megfelel-e az [említett kritériumoknak], miután külön konzultációkat folytattak a tanácsadó bizottsággal, és miután a Közösség érintett gazdasági ágazata számára lehetőséget biztosítottak az észrevételek megtételére. Ez a döntés az egész vizsgálat folyamán hatályban marad.”

- 6 Ugyanezen rendeletnek „A kár megállapítása” című 3. cikke (6) és (7) bekezdésének szövege a következő:

„(6) A (2) bekezdéssel kapcsolatosan bemutatott összes vonatkozó bizonyítékkal alátámasztva bizonyítani kell, hogy a dömpingelt behozatal e rendelet értelmében kárt okoz. Ez különösen annak bizonyítását igényli, hogy az (5) bekezdésben leírt, a közösségi gazdasági ágazatot érő hatást a (3) bekezdés alapján megállapított mennyiség- és/vagy árszint okozta, és hogy ez a hatás olyan mértékű, amely jelentősnek minősíthető.

(7) A dömpingelt behozatalon kívüli azon ismert tényezőket, amelyek a dömpinggel egy időben kárt okoznak a közösségi gazdasági ágazatnak, szintén meg kell vizsgálni annak biztosítása érdekében, hogy az ezen tényezők által okozott kárt ne tulajdonítsák a (6) bekezdés szerinti dömpingelt behozatal eredményének. Az ilyen tényezők közé tartozik a nem dömpingáron eladott importtermékek ára és mennyisége, a kereslet csökkenése vagy a fogyasztási szokások változásai, a harmadik országbeli és a közösségi gyártók korlátozó kereskedelmi gyakorlata, illetve a közöttük zajló verseny, a technológiai fejlődés, valamint a közösségi gazdasági ágazat exportteljesítménye és termelékenységé.”

- 7 Az alaprendeletnek a végleges vámok kivetéséről szóló 9. cikkében a (4) bekezdés így rendelkezik:

„Ha a végkövetkeztetésként megállapított tények dömpingre és az ezzel okozott kárra utalnak, és ha a Közösség érdekei a 21. cikknek megfelelően beavatkozást kívánnak meg, a [z Európai Unió] Tanács[a] végleges dömpingellenes vámot vet ki, a Bizottságnak a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtott javaslata alapján. A javaslatot a Tanács elfogadja, hacsak a javaslatnak a Bizottság által történt benyújtását követő egy hónapon belül egyszerű többséggel a javaslat elutasítása mellett nem dönt. [...] A dömpingellenes vám összege nem haladhatja meg a megállapított dömpingkülönbötést, de a különbözetnél alacsonyabbnak kell lennie, ha az ilyen alacsonyabb összegű vám is elegendő a közösségi gazdasági ágazatot ért kár elhárításához.”

8 Az alaprendelet 17. cikke a következőket írja elő:

„(1) Azokban az esetekben, amikor a panaszosok, az exportőrök vagy importőrök, a termékfajta vagy az ügyletek száma nagy, a vizsgálat a kiválasztás időpontjában rendelkezésre álló információk alapján statisztikailag érvényes minták használatával a felek, termékek vagy ügyletek észszerű számára korlátozható, vagy arra a legnagyobb reprezentatív termelési, eladási vagy exportmennyiségre korlátozható, amely a rendelkezésre álló idő alatt megfelelően megvizsgálható.

[...]”

9 2012. december 12-én elfogadták az 1225/2009 alaprendelet módosításáról szóló 1168/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletet (HL 2012. L 344., 1. o.) Az 1168/2012/EU rendelet 1. cikkének megfelelően:

„A[z alaprendelet] a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk (7) bekezdése a következőképpen módosul:

- a) a c) pont utolsó előtti mondatában az »A vizsgálat megkezdésétől számított három hónapon belül« szövegrész helyébe a »Rendes esetben a vizsgálat megkezdésétől számított hét hónapon belül, de minden esetben legkésőbb nyolc hónapon belül« szövegrész lép.
- b) a bekezdés a következő ponttal egészül ki:
 - »d) Amennyiben a Bizottság a 17. cikknek megfelelően a vizsgálatának körét korlátozza, akkor az e bekezdés b) és c) pontja szerinti döntés a vizsgálatban részt vevő felekre, valamint a 17. cikk (3) bekezdése alapján egyedi elbánásban részesült gyártókra korlátozódik.«

2. A 9. cikk (6) bekezdésében az első mondat helyébe a következő lép:

»Amennyiben a Bizottság a 17. cikknek megfelelően a vizsgálatának körét korlátozza, a 17. cikknek megfelelően jelentkező, de a vizsgálati körbe fel nem vett exportőrök vagy gyártók behozatalaira alkalmazandó dömpingellenes vám nem haladhatja meg a mintában szereplő felekre nézve megállapított dömpingkülönbség súlyozott átlagát, függetlenül attól, hogy az ezen felekre a rendes értéket 2. cikk (1)–(6) bekezdése vagy a 2. cikk (7) bekezdésének a) pontja alapján állapították-e meg.«

10 Az 1168/2012 rendelet 2. és 3. cikke értelmében ezt a rendeletet 2012. december 15-től kezdődően valamennyi új és valamennyi folyamatban lévő vizsgálatra alkalmazni kell, és ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba. E kihirdetésre 2012. december 14-én került sor.

A vitatott rendelet

11 A vitatott rendelet 1. cikkének (1) bekezdése szerint végleges dömpingellenes vámot kell kivetni a Kínai Népköztársaságból származó, vagy ott feladott és a vitatott rendelet elfogadásakor hatályos, a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet (HL 1987. L 256., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 2. kötet, 382. o.) I. mellékletében található Kombinált Nómenklatúra (a továbbiakban: KN) bizonyos kódjai alá tartozó kristályos szilícium fotovillamos modulok vagy panelek, valamint a kristályos szilícium fotovillamos modulokban vagy panelekben használatos elemek behozatalára. E cikk (2) bekezdése megállapítja a vámfizetés előtti nettó, az európai uniós határparitáson számított árra alkalmazandó végleges dömpingellenes vámtételt az említett cikk (1) bekezdésében meghatározott és az e (2) bekezdésben felsorolt vállalatok által gyártott termékek vonatkozásában.

- 12 A vitatott rendelet 3. cikkének (1) bekezdése értelmében, amely rendelkezés a Kombinált Nomenklatúrára utalással meghatározott, a Bizottság által elfogadott kötelezettségvállalásokat felajánló és a Kínai Népköztársaságból származó vagy ott feladott kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek) behozatalára vonatkozó dömpingellenes és szubvencióellenes eljárásokkal kapcsolatban a végleges intézkedések alkalmazási időszaka tekintetében felajánlott kötelezettségvállalás elfogadásának megerősítéséről szóló, 2013. december 4-i 2013/707/EU bizottsági végrehajtási határozat (HL 2013. L 325., 214. o.; helyesbítés: HL 2014. L 104., 82. o.) mellékletében felsorolt vállalatok által számlázott bizonyos termékekre alkalmazandó, a szabad forgalomba bocsátásra bejelentett behozatal bizonyos feltételek teljesülése esetén mentesül a vitatott rendelet 1. cikkében megállapított dömpingellenes vám alól.
- 13 A vitatott rendelet 3. cikkének (2) bekezdése kimondja, hogy vámtartozás keletkezik a szabad kereskedelmi forgalomba bocsátásra vonatkozó nyilatkozat elfogadásakor, amennyiben megállapításra kerül, hogy az e cikk (1) bekezdésében foglalt egy vagy több feltétel nem teljesül, vagy ha a Bizottság visszavonja a kötelezettségvállalás elfogadását.

A jogvita előzményei

- 14 A fellebbezők a Canadian Solar csoporthoz tartoznak. A Canadian Solar Manufacturing (Changshu), a Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), a Csi Cells Co. és a Csi Solar Power kristályos szilícium fotovillamos elemek és modulok exportáló gyártói. A Canadian Solar Emea a velük üzleti kapcsolatban álló, uniós székhellyel rendelkező importőr.
- 15 A Bizottság 2012. szeptember 6-án az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétette a Kínai Népköztársaságból származó kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek és lemezek) behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megindításáról szóló értesítést (HL 2012. C 269., 5. o.).
- 16 A Canadian Solar csoport együttműködött ebben az eljárásban.
- 17 2012. szeptember 21-én a fellebbezők arra irányuló kérelmet nyújtottak be, hogy az alaprendelet 17. cikke szerinti mintába őket válasszák ki. Ennek a kérelemnek azonban nem adtak helyt.
- 18 Ezzel párhuzamosan a Bizottság 2012. november 8-án az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétette a Kínai Népköztársaságból származó kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek és lemezek) behozatalára vonatkozó szubvencióellenes eljárás megindításáról szóló értesítést (HL 2012. C 340., 13. o.).
- 19 2012. november 13-án az exportáló gyártónak minősülő fellebbezők az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontja értelmében piacgazdasági elbánás iránti kérelmeket (a továbbiakban: piacgazdasági elbánás iránti kérelem) terjesztettek elő
- 20 2013. január 3-án a Bizottság a fellebbezőket arról tájékoztatta, hogy a kérelmeket nem bírálja el.
- 21 2013. március 1-jén a Bizottság elfogadta a Kínai Népköztársaságból származó vagy a Kínai Népköztársaságban feladott kristályos szilícium fotovillamos modulokra és alapvető részekre (azaz elemek és lemezek) vonatkozó nyilvántartásba vételi kötelezettség bevezetéséről szóló 182/2013/EU rendeletet (HL 2013. L 61., 2. o.).
- 22 2013. június 4-én a Bizottság elfogadta a Kínai Népköztársaságból származó vagy ott feladott kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek és lemezek) behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről és a 182/2013 rendelet módosításáról szóló 513/2013/EU bizottsági rendeletet (HL 2013. L 152., 5. o.; helyesbítés: HL 2013. L 190., 102. o.).

- 23 2013. augusztus 2-án a Bizottság elfogadta a Kínai Népköztársaságból származó vagy ott feladott kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek és lemezek) behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárással kapcsolatban felajánlott kötelezettségvállalás elfogadásáról szóló 2013/423/EU határozatot (HL 2013. L 209., 26. o.), amely kötelezettségvállalást az együttműködő kínai exportáló gyártók e határozat mellékletében felsorolt csoportja ajánlotta fel – köztük a Canadian Solar Manufacturing (Changshu), a Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), a Csi Cells Co. és a Csi Solar Power, valamint a Kínai Gép- és Elektronikus Termék Export-import Kereskedelmi Kamara (a továbbiakban: CCCME).
- 24 A Bizottság ugyanezen a napon elfogadta az 513/2013/EU rendelet módosításáról szóló 748/2013/EU rendeletet (HL 2013. L 209., 1. o.) a 2013/423 határozat figyelembevételére céljából. A 748/2013 rendelettel módosított 513/2013 rendelet 6. cikke, többek között, lényegében az írja elő, hogy bizonyos feltételek teljesülése esetén a Bizottság által elfogadott kötelezettségvállalásokat felajánló és a 2013/423 határozat mellékletében felsorolt vállalatok által számlázott, szabad forgalomba bocsátásra bejelentett bizonyos termékek behozatala mentesül az említett rendelet 1. cikkében megállapított ideiglenes dömpingellenes vám alól.
- 25 2013. augusztus 27-én a Bizottság közölte azon lényeges tényeket és szempontokat, amelyek alapján javaslatot kívánt tenni a Kínából származó, vagy ott feladott modulok és alapvető részeik (elemek) behozatalára vonatkozó dömpingellenes vám kivetésére.
- 26 A dömpingellenes és a szubvencióellenes megállapítások végleges nyilvánosságra hozatalát követően az exportáló gyártók a CCCME-vel közösen az eredetileg felajánlott kötelezettségvállalásuk módosításáról szóló értesítést nyújtottak be.
- 27 2013. december 2-án az Európai Unió Tanácsa elfogadta a vitatott rendeletet. A Canadian Solar csoport exportáló gyártóit – mivel együttműködtek a dömpingellenes vizsgálatban, de nem választották ki őket az alaprendelet 17. cikke szerinti mintába – felvették a vitatott rendelet I. mellékletébe. Az e listára felvett vállalatokkal szemben, e rendelet 1. cikke értelmében 41,3%-os dömpingellenes vámot vetettek ki. Az említett rendelet 3. cikke az 1. cikkben megállapított vám alól bizonyos feltételek esetén mentesíti a Bizottság által elfogadott kötelezettségvállalásokat felajánló és a 2013/707 végrehajtási határozat mellékletében felsorolt vállalatok által számlázott behozatalokat; e vállalatok között szerepeltek ezen exportáló gyártók is.
- 28 2013. december 2-án a párhuzamos szubvencióellenes eljárás során a Tanács elfogadta továbbá a Kínai Népköztársaságból származó vagy ott feladott kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek) behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről szóló 1239/2013/EU végrehajtási rendeletet (HL 2013. L 325., 66. o.).
- 29 2013. december 4-én a Bizottság elfogadta a 2013/707 végrehajtási határozatot, amelyben – a Kínából származó vagy ott feladott kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek) behozatalára vonatkozó dömpingellenes és szubvencióellenes eljárásokkal kapcsolatban a végleges intézkedések alkalmazási időszaka tekintetében – elfogadta az e határozat mellékletében felsorolt exportáló gyártók és a CCCME által közösen felajánlott módosított kötelezettségvállalást.
- 30 A megtámadott ítélet alapjául szolgáló ügyben a megsemmisítés iránti kereset benyújtását követően a Bizottság elfogadta a 2013/707 végrehajtási határozattal elfogadott kötelezettségvállalások elfogadásának három exportáló gyártó tekintetében történő visszavonásáról szóló, 2015. június 4-i (EU) 2015/866 végrehajtási rendeletet (HL 2015. L 139., 30. o.). E végrehajtási rendelet 1. cikke értelmében a Bizottság visszavonta többek között a Canadian Solar Manufacturing (Changshu), a Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), a Csi Cells Co. és a Csi Solar Power kötelezettségvállalásának elfogadását. Az említett végrehajtási rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, azaz 2015. június 6-án lépett hatályba.

- 31 A Bizottság elfogadta a Kínai Népköztársaságból származó vagy ott feladott kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek) behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vámnak az (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti hatályvesztési felülvizsgálatot követő kivetéséről és az (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendelet 11. cikkének (3) bekezdése szerinti részleges időközi felülvizsgálat megszüntetéséről szóló, 2017. március 1-jei (EU) 2017/367 végrehajtási rendeletet (HL 2017. L 56., 131. o.).

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 32 A keresetük alátámasztására a fellebbezők hat jogalapot terjesztettek elő, amelyek a következőkön alapulnak: az első az alaprendelet 5. cikke (10) és (11) bekezdésének megsértésén, a második e rendelet 1. és 17. cikkének megsértésén, a harmadik az említett rendelet 2. cikkének megsértésén, a negyedik ugyanezen rendelet 1. cikke (4) bekezdésének megsértésén, az ötödik az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának megsértésén és a hatodik e rendelet 9. cikke (4) bekezdésének megsértésén.
- 33 A Törvényszék először is elutasította a Tanács és a Bizottság által előterjesztett elfogadhatatlansági kifogást, megállapítva többek között, hogy a felajánlott kötelezettségvállalás elfogadása nem befolyásolta sem a dömpingellenes vámot kivető jogi aktussal szembeni kereset elfogadhatóságát, sem pedig az annak alátámasztására hivatkozott jogalapok értékelését, továbbá hogy a fellebbezőknek fennmaradt a vitatott rendelet megsemmisítéséhez fűződő érdeke.
- 34 A Törvényszék másodszor megvizsgálta a fellebbezők által a keresetük alátámasztása céljából előterjesztett jogalapokat. A Törvényszék az első három jogalapot mint elfogadhatatlant, a további hármat pedig mint megalapozatlant elutasította. Ezáltal a Törvényszék a keresetet teljes egészében elutasította.

A felek kérelmei

- 35 Fellebbezésükben a fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
 - adjon helyt az elsőfokú eljárás keretében előterjesztett kérelemnek, és semmisítse meg a vitatott rendeletet a fellebbezőkre vonatkozó részében;
 - az elsőfokú eljárás alperesét kötelezze a fellebbezők költségeinek, valamint saját költségeinek viselésére, ideértve az elsőfokú eljárás és a fellebbezési eljárás költségeit is;
 - a fellebbezési eljárásban részt vevő többi felet kötelezze saját költségeik viselésére, vagy másodlagosan,
 - helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
 - határozathozatal céljából az ügyet utalja vissza a Törvényszék elé;
 - az elsőfokú eljárás és a fellebbezési eljárás költségeiről a Törvényszék befejező ítéletéig ne határozzon, és
 - a fellebbezési eljárásban részt vevő többi felet kötelezze saját költségeik viselésére,

- 36 A Tanács azt kéri, hogy a Bíróság:
- utasítsa el a fellebbezést, és
 - a fellebbezőket kötelezze a fellebbezési eljárás és a Törvényszék előtti eljárás költségeinek viselésére.
- 37 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:
- utasítsa el a fellebbezést, és
 - a fellebbezőket kötelezze a költségek viselésére.
- 38 A csatlakozó fellebbezésében a Tanács által támogatott Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
 - az első fokon előterjesztett keresetet nyilvánítsa elfogadhatatlannak;
 - másodlagosan, az első fokon előterjesztett keresetet nyilvánítsa okafogyottnak, vagy
 - harmadlagosan, az első fokon előterjesztett keresetet nyilvánítsa megalapozatlannak, és változtassa meg az alaprendelet 3. cikke értelmében vett okozati összefüggésnek a Törvényszék által az első fokon előterjesztett kereset hatodik jogalap keretében elvégzett értelmezését, és
 - a fellebbezőket kötelezze a költségek viselésére.
- 39 A fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:
- teljes egészében utasítsa el a csatlakozó fellebbezést;
 - a Bizottságot kötelezze a fellebbezők költségeinek, és mind az elsőfokú eljárásban előterjesztett keresettel, mind a csatlakozó fellebbezéssel összefüggésben felmerült saját költségeinek viselésére, és
 - a Tanácsot kötelezze a saját költségeinek viselésére.

A csatlakozó fellebbezésről

- 40 A Bizottság által előterjesztett csatlakozó fellebbezés elsődlegesen az elsőfokú eljárásban előterjesztett kereset elfogadhatóságának vitatására irányul, amely a csatlakozó fellebbezésben az ügy érdemére vonatkozóan felvetett kérdések előkérdésének minősül. Elsőként tehát a csatlakozó fellebbezést kell megvizsgálni.
- 41 A Tanács által támogatott Bizottság három jogalapot terjeszt elő a csatlakozó fellebbezése alátámasztására. Az elsődlegesen hivatkozott első jogalap téves jogalkalmazáson alapul, amennyiben a Törvényszék azt állapította meg, hogy a vitatott rendelet önmagában jogi következményekkel járhatott a fellebbezők számára. A másodlagosan előterjesztett második jogalap az indokolási kötelezettség megsértésén és téves jogalkalmazáson alapul, amennyiben a Törvényszék azt állapította meg, hogy a fellebbezőknek a vitatott rendelet megsemmisítéséhez fűződő érdeke a megtámadott ítélet kihirdetésének időpontjában még mindig fennáll. A harmadlagosan előterjesztett harmadik jogalap téves jogalkalmazáson alapul, amennyiben a Törvényszék úgy vélte, hogy az alaprendelet 3. cikke és 9. cikkének (4) bekezdése kétszakaszos vizsgálatot ír elő, amely először is annak bizonyításából áll,

hogy a dömping és a kár közötti okozati összefüggés nem szűnt meg, másodszor – különböző kártényezőknek való tulajdonítás alapján – a dömpingkülönbözet, és így potenciálisan a vámtétel kiigazításából.

A csatlakozó fellebbezés első jogalapjáról

A felek érvei

- 42 A csatlakozó fellebbezés elsődlegesen előterjesztett első jogalapja két részből áll.
- 43 E jogalap első részében, amely a megtámadott ítélet 41–47. pontjára vonatkozik, a Bizottság úgy érvel, hogy a Törvényszék nem indokolta meg megfelelően azt a megállapítását, amely szerint a vitatott rendelet – és nem a 2013/707 végrehajtási határozat – befolyásolja a fellebbezők jogi helyzetét, és e megállapítás megfogalmazásával a Törvényszék mindenképpen megsértette az uniós jognak az intézményi egyensúlyra vonatkozó általános elvét, valamint az alaprendelet 8. és 9. cikkét.
- 44 A Bizottság először is úgy véli, hogy a Törvényszék megállapítása, amely szerint a vitatott rendelet megsemmisítésére irányuló kérelem a megfelelő eszköz a dömping, a kár és az okozati összefüggés fennállásának vitatására, teljesen figyelmen kívül hagyja azt a tényt, hogy a fellebbezőknek a 2013/707 végrehajtási határozatot kellett volna megtámadniuk, ha e megállapítások vitatása lett volna a céljuk. A Törvényszék álláspontja azonban csak azt a következtetést támasztja alá, amely szerint a keresetet vagy a vitatott rendelettel, vagy a 2013/707 végrehajtási határozattal szemben lehet megindítani. A Bizottság szerint ebből ered az indokolási kötelezettség megsértése, mivel a megtámadott ítéletből nem lehet levezetni azt az okot, amely miatt a megtámadandó jogi aktus szükségszerűen – vagy akár szokás szerint – a vitatott rendelet volna, nem pedig a 2013/707 végrehajtási határozat, amely határozatból erednek voltaképpen az érintett importőr jogai és/vagy kötelezettségei.
- 45 Másodszor, a Bizottság – mivel a Törvényszék úgy döntött, hogy a keresetet a vitatott rendelettel, nem pedig a 2013/707 végrehajtási határozattal szemben kell megindítani – azt állítja, hogy a Törvényszék megsértette az intézményi egyensúly általános elvét, valamint az alaprendelet 8. és 9. cikkében meghatározott, a Bizottság és a Tanács közötti hatáskörmegosztást. A Törvényszék megállapítása ugyanis azt foglalja magában, hogy ez a végrehajtási határozat önmagában nem elegendő, hanem azt olyan független jogokkal és kötelezettségekkel kell érvényesíteni, amelyeket a Tanács a vitatott rendelet elfogadása útján hoz létre.
- 46 A Bizottság egyébiránt rámutat arra, hogy ezeket a téves jogalkalmazásokat nem lehet orvosolni a megtámadott ítélet 42.pontjában megfogalmazott megállapítással, amely szerint az Unió bíróságai „hallgatólagosan, de szükségszerűen” megerősítették a keresetek elfogadhatóságát, amelyeket a végleges vámokat kivető rendeletekkel szemben azon érintett felek terjesztenek elő, akiknek a kötelezettségvállalását elfogadták. Egyrészt ezzel a kérdéssel egész egyszerűen nem foglalkozott az ebben a tekintetben hivatkozott ítélkezési gyakorlat, másrészt az utóbbi ítélkezési gyakorlat közvetlen ellentmondásban áll az 1979. március 29-i NTN Toyo Bearing és társai kontra Tanács ítélettel (113/77, EU:C:1979:91).
- 47 A csatlakozó fellebbezés első jogalapjának második részében a Bizottság úgy érvel, hogy a kötelezettségvállalás elfogadása kedvező jogi aktusnak minősül, amelynek elfogadását a fellebbezők kérelmezték, és amely azok jogi helyzetét nem befolyásolja. A Törvényszék ezzel ellentétes megállapítása a megtámadott ítélet 46. pontjában még helytállósága esetén is csak a 2013/707 végrehajtási határozat – nem pedig a vitatott rendelet – megsemmisítése iránti kérelemhez fűződő érdek fennállását bizonyítja. A megtámadott ítélet e 46. pontjában két tekintetben is tévesen alkalmazták a jogot.

- 48 Először is az említett 46. pont semmilyen érvelésben nem ismerteti azt az okot, amely miatt a kötelezettségvállalás Bizottság általi elfogadása különbözne a Bizottság azon határozatától, amely a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítja a hozzá bejelentett összefonódást, a Bizottság azt megállapító nyilatkozatától, hogy valamely megállapodás nem ellentétes az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdésével vagy a valamely bejelentett állami támogatást a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánító határozattól.
- 49 Másodszor, a Bizottság azt állítja, hogy az alaprendelet 8. cikke nem írja elő, hogy a Bizottságnak a dömpingre és a kárra vonatkozó vizsgálatának befejezésekor különálló jogi aktust kellene elfogadni. A Törvényszék megállapítása azonban a Bizottság szerint azt jelenti, hogy a kötelezettségvállalást felajánló vállalat a kötelezettségvállalást elfogadó határozatot már előzetesen köteles vitatni, azaz még azelőtt, hogy a dömpingellenes vizsgálat több hónappal később befejeződjön.
- 50 A Bizottság a teljesség kedvéért kifejti, hogy a megtámadott ítélet 47. pontjában két tekintetben tévesen alkalmazták a jogot. Egyrészt a Törvényszék állítása, amely szerint a vitatott rendelet „a kötelezettségvállalás hatálya alá nem tartozó dömpingellenes vámok” tekintetében megváltoztatta a fellebbezők jogi helyzetét, a felajánlott kötelezettségvállalás értelmezéséhez kapcsolódó téves jogalkalmazáson, vagy a bizonyítékok Törvényszék általi elferdítésén alapul, ha ezt a felajánlást „ténybeli elemnek” lehet tekinteni. A Bizottság szerint ugyanis a fellebbezők nem voltak jogosultak arra, hogy az érintett termékeket a kötelezettségvállalás rendelkezéseitől eltérő módon adják el, ahogy az a felajánlott kötelezettségvállalás szövegéből világosan és egyértelműen kitűnik. Ennélfogva csak az éves szintet meghaladó termékeken állhattak fenn vámok, „a kötelezettségvállalás hatálya alá nem tartozó termékeken” azonban nem.
- 51 Másrészt az „éves szintet meghaladó [...] termékekre” vonatkozó vámokat már belefoglalták a felajánlott kötelezettségvállalásba, nincs tehát szó a vitatott rendeletről következő új vámról vagy új kötelezettségről.
- 52 A fellebbezők úgy vélik, hogy a csatlakozó fellebbezést el kell utasítani.

A Bíróság álláspontja

- 53 A csatlakozó fellebbezés első jogalapjában a Bizottság lényegében úgy érvel, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 41–47. pontjában tévesen alkalmazta a jogot annak megállapításával, hogy a vitatott rendelet önmagában jogi következménnyel járhatott a fellebbezők számára.
- 54 E jogalap első része lényegében azon alapul, hogy a Törvényszék nem indokolta meg kellően azt a megállapítását, amely szerint a felperesek jogi helyzetét a vitatott rendelet befolyásolja – nem pedig a 2013/707 végrehajtási határozat, amelyben a Bizottság elfogadta a mellékletben meghatározott exportáló gyártók, köztük a Canadian Solar csoportba tartozó vállalatok által felajánlott kötelezettségvállalást –, és hogy e megállapítás megfogalmazásával a Törvényszék mindenképpen megsértette az intézményi egyensúly elvét.
- 55 Először is rá kell mutatni arra, hogy a Bizottság érveivel ellentétben a megtámadott ítélet 41–47. pontjában a Törvényszék nem mondta ki sem azt, hogy a megtámadott jogi aktusnak szükségszerűen – vagy akár szokás szerint – a vitatott rendeletnek kell lennie, sem pedig azt, hogy a megsemmisítés iránti keresetet e rendelettel szemben, és nem a 2013/707 végrehajtási határozattal szemben kell előterjeszteni. Meg kell tehát állapítani, hogy a Bizottság érve a megtámadott ítélet téves értelmezésén alapul. E körülmények között nem lehet felróni a Törvényszéknek, hogy nem indokolta meg azt, amit nem is állapított meg.

- 56 Másodszor egyrészt meg kell állapítani, hogy a Bizottság álláspontjának elfogadása azt jelentené, hogy az a vállalatokat – amelyeknek a minimális importárra vonatkozó kötelezettségvállalását a Bizottság elfogadta – megakadályozná abban, hogy a velük szemben végleges kiegyenlítő vámot kivető rendeleteket megtámadhassák. Amint azt azonban a Törvényszék a megtámadott ítélet 42. pontjában kifejtette, az e pontban hivatkozott ítéleteikben sem a Törvényszék, sem a Bíróság nem ítélte elfogadhatatlannak a vállalat által a vele szemben végleges dömpingellenes vámokat kivető rendelettel szemben előterjesztett megsemmisítés iránti keresetet amiatt, hogy az e vállalat által felajánlott, minimális importárra vonatkozó kötelezettségvállalást a Bizottság elfogadta.
- 57 Másrészt rá kell mutatni arra, hogy a vitatott rendelet szükségszerűen befolyásolja a fellebbezők jogi helyzetét, mivel e rendelet megsemmisítése esetén a felajánlott kötelezettségvállalás érvényét vesztené. Márpedig a Törvényszék a megtámadott ítélet 45. pontjában pontosan erre mutatott rá.
- 58 Ezenkívül emlékeztetni kell arra, amint az a megtámadott ítélet 44. és 45. pontjából kitűnik, hogy a fellebbezők vitatott rendelet 1. és 3. cikkének megfelelően továbbra is alá vannak vetve az e rendeletben előírt dömpingellenes vámoknak azon behozatalok tekintetében, amelyek meghaladják a minimális importárra vonatkozó kötelezettségvállalásban meghatározott éves szintet.
- 59 E tekintetben a Bizottság nem hivatkozhat eredményesen arra, hogy a Törvényszék megsértette az intézményi egyensúly elvét. Ezzel ellenkezőleg a Bizottság álláspontja – amely szerint a fellebbezőknek a dömping fennállására vonatkozó megállapítások vitatása céljából meg kellene támadniuk a 2013/707 végrehajtási határozatot – csak akkor volna elfogadható, ha a Tanács köteles volna végleges dömpingellenes intézkedéseket bevezető rendelet elfogadására, amint a Bizottság elfogad egy vállalat által felajánlott, minimális importárra vonatkozó kötelezettségvállalást. A Tanács hatásköre azonban ebben a tekintetben nem mérlegelést nem engedő hatáskör, amint az az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdéséből kitűnik, amely szerint a Bizottság javaslatát a Tanács elfogadja, hacsak az elutasítása mellett nem dönt.
- 60 Ebben a tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság szerepe a Tanács döntéshozatali folyamatának keretébe illeszkedik. Amint az az alaprendelet rendelkezéseiből kitűnik, a Bizottságnak az a feladata, hogy vizsgálatokat folytasson és azok alapján az eljárás befejezéséről, vagy ellenkezőleg, annak folytatásáról döntsön azáltal, hogy ideiglenes intézkedéseket fogad el, és a Tanácsnak végleges intézkedések elfogadására tesz javaslatot. A végleges döntéshozatal mindazonáltal a Tanács feladata (lásd ebben az értelemben: 1990. március 14-i *Nashua Corporation és társai kontra Bizottság és Tanács* ítélet, C-133/87 és C-150/87, EU:C:1990:115, 8. pont).
- 61 Következésképpen a csatlakozó fellebbezés első jogalapjának első részét el kell utasítani.
- 62 Ami az első jogalap második részét illeti, amely szerint a minimális importárra vonatkozó kötelezettségvállalás elfogadása a fellebbezők számára kedvező jogi aktusnak minősül, amely a fellebbezők jogi helyzetét nem befolyásolja – ellentétben azzal, ami a megtámadott ítélet 46. pontjából következik –, elég arra rámutatni, hogy ez a kérdés irreleváns, mivel a Törvényszék által elfogadhatónak ítélt megsemmisítés iránti kereset a vitatott rendelettel szemben irányul, nem pedig a 2013/707 végrehajtási határozattal szemben, amelyben a Törvényszék elfogadta ezt a kötelezettségvállalást.
- 63 A megtámadott ítélet 47. pontjában szereplő két állítólagos téves jogalkalmazást illetően, amelyekről a Bizottság kifejtette, hogy azokat csak a teljesség kedvéért terjeszti elő, ezen téves jogalkalmazásoknak, tekintettel arra, ami jelen ítélet 53–60. pontjából következik, még a bizonyítottságuk esetén sem lehet semmilyen kihatásuk a Törvényszék azon megállapítására, amely szerint a Tanács és a Bizottság által előterjesztett elfogadhatatlansági kifogást el kell utasítani, mivel a vitatott rendelet befolyásolja a felperesek jogi helyzetét.

- 64 Hozzá kell tenni, hogy a Bíróság már kimondta, hogy az uniós jogalkotó e rendelet elfogadásakor egységet vagy „csomagot” alkotó kereskedelempolitikai védintézkedéseket vezetett be, amelyek közös cél elérésére irányulnak, azaz az érintett termékekre vonatkozó kínai dömping uniós gazdasági ágazatra gyakorolt káros hatásának e gazdasági ágazat érdekeinek figyelembevételével történő elhárítására, és hogy az említett rendelet 3. cikke nem választható el ugyanezen rendelet többi rendelkezésétől (lásd ebben az értelemben: 2017. november 9-i SolarWorld és társai kontra Tanács ítélet, C-204/16 P, EU:C:2017:838, 44. és 55. pont).
- 65 Ebből következik, hogy a csatlakozó fellebbezés első jogalapját el kell utasítani.

A csatlakozó fellebbezés második jogalapjáról

A felek érvei

- 66 A csatlakozó fellebbezés másodlagosan előterjesztett második jogalapjában a Tanács által támogatott Bizottság úgy érvel, hogy ha abból indulunk ki, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 47. pontjában helyesen állapította meg, hogy a vitatott rendelet a fellebbezők jogi helyzetét módosította, mivel a fellebbezőknek az éves mennyiséget meghaladó szóban forgó napelemek után kizárólag e rendelet alapján kell vámot fizetniük, a Törvényszék előtti megsemmisítés iránti kereset okafogyottá vált volna a 2015/866 végrehajtási rendelet hatálybalépésének napján, amely rendelet visszavonta a fellebbezők által elfogadott kötelezettségvállalások elfogadását.
- 67 A Bizottság megállapítja, hogy az érintett termék behozatalának a fellebbezők által felajánlott kötelezettségvállalás elfogadásában meghatározott éves szintjét e végrehajtási rendelet hatálybalépése előtt soha nem érték el. Ezért, még ha a felperesek le tudták is vezetni az eljáráshoz fűződő érdeküket a kötelezettségvállalásnak az éves szintet meghaladóan behozott termékek utáni vám megfizetését előíró kikötéséből, ez az érdek mindenképpen megszűnt az említett végrehajtási rendelet hatálybalépésének napján, ami annak megállapítását eredményezte, hogy a megsemmisítés iránti kérelem okafogyottá vált. A Törvényszék e tekintetben elmulasztott válaszolni a Törvényszék előtti tárgyaláson a Bizottság által erre vonatkozóan előterjesztett érvre.
- 68 A Bizottság hozzáteszi, hogy még ha feltételezzük is, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 47. pontjában válaszolt erre az érvre, a válasza nem a Bizottság által felvetett kérdésre vonatkozik. Ugyanis éppen amiatt, hogy a Bizottság a felperesek tekintetében a kötelezettségvállalás megsértését követően visszavonta a kötelezettségvállalás elfogadását, ezen elfogadás jogi következményei már nem keletkeztethettek a fellebbezőkben jogszerű eljáráshoz fűződő érdeket.
- 69 A fellebbezők úgy vélik, hogy ezt a jogalapot el kell utasítani, mivel az érthetetlen, és mindenképpen hatástalan.

A Bíróság álláspontja

- 70 Rá kell mutatni arra, hogy a csatlakozó fellebbezés első jogalapjának elutasítása a második jogalap elutasítását is maga után vonja. Az ezen első jogalap elutasítását eredményező értékelésből ugyanis kitűnik, hogy a vitatott rendelet – a 2013/707 végrehajtási határozat létezésétől függetlenül – hatással van a fellebbezők jogi helyzetére.
- 71 Tehát az a körülmény, hogy az említett 2013/707 végrehajtási határozatban meghatározott, a fellebbezők által felajánlott kötelezettségvállalás elfogadását a 2015/866 végrehajtási rendelet visszavonta, jöllehet az érintett termék behozatalának e kötelezettségvállalásban előírt éves szintjét

soha nem érték el, semmilyen hatással nem lehet arra a megállapításra, amely szerint a vitatott rendelet befolyásolta a fellebbezők jogi helyzetét, és ebből következően az utóbbiak jogosultak voltak megsemmisítés iránti keresetet előterjeszteni az utóbbi rendelettel szemben.

72 A fenti megfontolásokra tekintettel a csatlakozó fellebbezést teljes egészében el kell utasítani.

A csatlakozó fellebbezés harmadik jogalapjáról

73 A csatlakozó fellebbezés harmadlagosan előterjesztett harmadik jogalapjában a Bizottság azt állítja, hogy a Törvényszék a fellebbezők által elé terjesztett hatodik jogalap vizsgálata keretében tévesen értelmezte az alaprendelet 3. cikkét, valamint e rendelet 9. cikkének (4) bekezdését, mivel azt mondta ki, hogy ezek a rendelkezések imputációs elemzés elvégzését követelik meg, „annak érdekében, hogy az uniós gazdasági ágazat számára ne biztosítsanak a szükséges mértéket meghaladó védelmet”.

74 Ebben a tekintetben elég azt megállapítani, hogy a Bíróság eljárási szabályzata 169. cikkének (1) bekezdése és 178. cikkének (1) bekezdése értelmében minden fellebbezésnek – akár fellebbezés, akár csatlakozó fellebbezés – a Törvényszék határozata rendelkező részében szereplő döntésének egészben vagy részben történő hatályon kívül helyezésére kell irányulnia.

75 Mivel a jelen esetben a szóban forgó jogalap elutasításra került, a Törvényszék a vitatott rendelet megsemmisítése iránti keresetet elutasította a Bizottság e keresetben előterjesztett kereseti kérelmének megfelelően. A csatlakozó fellebbezés harmadik jogalapjának, amely valójában csupán az alaprendelet 3. cikkének, valamint e rendelet 9. cikke (4) bekezdésének értelmezésére vonatkozó indokolás megváltoztatására irányul, tehát nem lehet helyt adni (lásd ebben az értelemben: 2015. január 13-i Tanács és társai kontra Vereniging Milieudefensie és Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, C-401/12 P–C-403/12 P, EU:C:2015:4, 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

76 Ebből következik, hogy a csatlakozó indokolás harmadik jogalapját mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

77 A fenti megfontolásokra tekintettel a csatlakozó fellebbezést teljes egészében el kell utasítani.

A fellebbezésről

78 Fellebbezésük alátámasztása érdekében a fellebbezők négy jogalapra hivatkoznak.

Az első jogalapról

A felek érvei

79 Az első jogalap téves jogalkalmazáson alapul – mivel a Törvényszék a megtámadott ítélet 64–74. pontjában megkövetelte, hogy a fellebbezők bizonyítsák a megsemmisítés iránti keresetük első és második jogalapjának előterjesztéséhez fűződő érdeküket –, és mindenesetre a tényállás téves jogi minősítésén, mivel a fellebbezők nyilvánvalóan rendelkeztek ilyen érdekekkel.

80 A fellebbezők úgy érvelnek, először is, hogy a Törvényszék – azáltal hogy a különálló jogalapok előterjesztésének lehetőségére analógia útján alkalmazta a Bíróság ítélkezési gyakorlatát, amely szerint a felperesnek bizonyítania kell az eljáráshoz fűződő érdeke, azaz a megtámadott jogi aktus megsemmisítéséhez fűződő érdeke fennállását – négy okból is tévesen alkalmazta a jogot.

- 81 Először is a Törvényszék álláspontja ellentétes a Bíróság ítélkezési gyakorlatával, amely a felperesektől a megtámadott jogi aktusok megsemmisítésével összefüggésben csak egy érdek bizonyítását követeli meg.
- 82 Ezenkívül a Törvényszék a megsemmisítés iránti kereset első és második jogalapját nem különböztette meg azoktól a helyzetektől, amelyekben a jogalap azért elfogadhatatlan, mert a felperesnek nincs kereshetőségi joga annak előterjesztésére. Ezek a helyzetek – amelyeket a Bíróság ismertetett az ítélkezési gyakorlatában – egyrészt abban az esetben állnak fenn, amelyekben a jogalap nem valamely felperest érint, hanem közérdeket vagy törvényes érdeket követ, másrészt az olyan szabályokra vonatkozó jogalapok esetében, amelyeknek valamely intézmény belső szabályzatához hasonlóan nem a magánszemélyek védelmének biztosítása a célja. A megsemmisítés iránti kereset első és második jogalapjai azonban nem ilyen típusú helyzetre vonatkoztak, és a Törvényszék sem hivatkozott arra, hogy erre vonatkoznának.
- 83 Másodszor a fellebbezők a védelemhez való joguk azáltal történő megsértésére hivatkoznak, hogy a Törvényszék az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 47. cikkének megsértésével megakadályozta őket az általuk célszerűnek tartott jogalapok előterjesztésében.
- 84 Harmadszor a fellebbezők álláspontja szerint, még ha kötelesek lettek volna is a megsemmisítés iránti kereset első és második jogalapjának előterjesztéséhez fűződő érdekük bizonyítására, a Charta 47. cikke szerinti hatékony jogorvoslathoz való jogukat sérti a Törvényszék azon megállapítása, amely szerint e jogalapok elfogadhatatlanok. A fellebbezőknek ugyanis a megsemmisítés iránti keresetüket a jogaik elévülésének elkerülése érdekében az EUMSZ 263. cikk hatodik bekezdésében előírt határidőn belül kellett előterjeszteniük, mivel az ezzel ellentétes eset az 1994. március 9-i TWD Textilwerke Deggendorf ítéletből (C-188/92, EU:C:1994:90) következő ítélkezési gyakorlatra tekintettel azzal a veszéllyel járt volna, hogy elveszítik a vitatott rendelet érvényességének a tagállami bíróság előtt, előzetes döntéshozatal iránti kérelem keretében történő kétségbe vonására vonatkozó lehetőséget.
- 85 A felperesek ebben a tekintetben emlékeztetnek arra, hogy a Törvényszék szerint a megsemmisítés iránti keresetük első két jogalapjának előterjesztésére vonatkozó érdekük csupán hipotetikus, ami azt jelenti, hogy ha az e jogalapok előterjesztésére vonatkozó igényük az EUMSZ 263. cikk hatodik bekezdésében meghatározott két hónapos határidő lejárta után keletkezik, ez megakadályozza számukra a keresetindítást. Ez a helyzet még inkább problematikusnak bizonyult, mivel az egyik fellebbező, a Canadian Solar Emea, importáló vállalat, a nemzeti bíróság előtt bármikor kétségbe tudta volna vonni a vitatott rendelet érvényességét, ha nem állt volna kapcsolatban a fellebbezőkkel, amelyek exportáló vállalatok.
- 86 Negyedszer a fellebbezők úgy érvelnek, hogy a Törvényszék megsértette a meghallgatáshoz való jogukat, mivel a megsemmisítés iránti kereset első két jogalapja elfogadhatóságának kérdése nem került kellően megvitatásra a Törvényszék előtt. A Tanács és a Bizottság ugyanis nem hivatkozott erre a kérdésre az írásbeli szakaszban, és annak teljes körű megvitatására a Törvényszék előtti eljárásban sem került sor, ami a fellebbezőket meggátolta annak bizonyításában, hogy ők harmadik országból származó, de Kínában feladott modulokat gyártanak, exportálnak és importálnak az Unióba, valamint Kínából származó, de harmadik országban feladott modulokat importálnak az Unióba.
- 87 Második helyen a fellebbezők úgy vélik, hogy a Törvényszék jogilag tévesen minősítette a tényállást, amikor a megtámadott ítélet 69–73. pontjában azt állapította meg, hogy a megsemmisítés iránti kereset első és második jogalapjának előterjesztéséhez nem fűződik érdekük.
- 88 Egyrészt a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából következik, hogy a fellebbezők annak elkerülése érdekében rendelkeznek eljáráshoz fűződő érdekekkel, hogy az intézmények megismételjék alaprendelet rendelkezéseinek téves értelmezésén alapuló hibákat, ami egyébként bekövetkezett a jelen esetben, mivel a Bizottság új rendeletet fogadott el, nevezetesen a 2017/367 rendeletet, amely a vitatott rendelet érvényességi időtartamát tizennyolc hónappal meghosszabbítja, és amely ugyanazokat a hibákat ismétli meg.

- 89 Másrészt a fellebbezők által előterjesztett jogalapok a dömpingellenes vizsgálat terjedelmére vonatkoznak, amely vizsgálat viszont a dömpinget, a kárt, az okozati összefüggést és az uniós érdekek azon értékelését érinti, amelyek a Tanácsot a vitatott rendelet elfogadására indították.
- 90 A Tanács és a Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság az első jogalapot, részben mint elfogadhatatlant, részben mint megalapozatlant, és mindenestre mint összességében megalapozatlant utasítsa el.

A Bíróság álláspontja

- 91 Mindenekelőtt a Törvényszék a megtámadott ítélet 64. pontjában helyesen emlékeztetett arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata értelmében valamely természetes vagy jogi személy által indított megsemmisítés iránti kereset csupán abban az esetben elfogadható, ha a felperesnek érdeke fűződik a megtámadott jogi aktus megsemmisítéséhez. Ez az érdek feltételezi, hogy e jogi aktus megsemmisítése önmagában jogi következményekkel járhat, és a kereset ezért – eredményét tekintve – az azt indító fél javára szolgálhat. Ezen érdek bizonyítékát, amelyet a keresetindítás időpontjára vonatkozóan kell elbírálni, és amely minden bírósági jogorvoslat lényeges és elsődleges feltételének minősül, a felperesnek kell szolgáltatnia (2018. október 18-i Gul Ahmed Textile Mills kontra Tanács ítélet, C-100/17 P, EU:C:2018:842, 37. pont).
- 92 Amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 65. és 66. pontjában úgyszintén kifejtette, a felperes érdekének létrejött és fennálló érdeknek kell lennie. Nem lehet jövőbeli vagy hipotetikus helyzettel kapcsolatos. Ezen érdeknek – a kereset tárgyára tekintettel – a kereset benyújtásakor fenn kell állnia, ellenkező esetben a kereset elfogadhatatlannak minősül, és a bírósági határozat kihirdetéséig fenn kell maradnia, ellenkező esetben a kereset okafogyottá válik (2015. szeptember 17-i Mory és társai kontra Bizottság ítélet, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 56–57. pont). Az eljáró bíróság hivatalból és bármikor az eljárás folyamán vizsgálhatja egy adott fél keresete fenntartásához fűződő érdekének az eljárást megindító irat benyújtásának időpontját követően felmerült tény okán történő megszűnését (lásd ebben az értelemben: 2018. október 18-i Gul Ahmed Textile Mills kontra Tanács ítélet, C-100/17 P, EU:C:2018:842, 38. pont).
- 93 Ami azon állítást illeti, amely szerint a Törvényszék a felperesektől tévesen követelte meg a megsemmisítés iránti kereset első és második jogalapjának előterjesztéséhez fűződő érdekük bizonyítását, emlékeztetni kell arra, hogy először is a Bíróság már kimondta, hogy a megsemmisítési jogalap az eljáráshoz fűződő érdek hiánya miatt elfogadhatatlan, ha a megtámadott jogi aktusnak az említett jogalap alapján történő megsemmisítése még a jogalap megalapozottsága esetén sem vezethetne a felperes számára kedvező eredményre (lásd ebben az értelemben: 2011. június 9-i Evropaïki Dynamiki kontra EKB ítélet, C-401/09 P, EU:C:2011:370, 49. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 94 Ami azt az állítást illeti, amely szerint a Törvényszék jogilag tévesen minősítette volna a tényállást, rá kell mutatni arra, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlatából kétségtelenül az tűnik ki, hogy bizonyos körülmények között a felperesnek továbbra is érdeke fűződhet az eljárás során hatályon kívül helyezett jogi aktus megsemmisítéséhez, annak érdekében, hogy a megtámadott jogi aktus kibocsátója a jövőben megfelelő módosításokat tegyen, és ily módon elkerülje a jogi aktushoz állítólag kapcsolódó jogellenesség ismétlődésének kockázatát (2018. szeptember 6-i Bank Mellat kontra Tanács ítélet, C-430/16 P, EU:C:2018:668, 64. pont).
- 95 Mindazonáltal, annak elkerülése érdekében, hogy a valamely uniós jogi rendelkezés téves értelmezésén alapuló hibákat az intézmények ismét elkövessék, ezen érdek esetleges fennmaradását nem lehet elfogadni abban a helyzetben, amelyben a felperes eljáráshoz fűződő érdeke soha nem állt fenn.

- 96 Ezért, amennyiben a megsemmisítés iránti keresetük benyújtásának időpontja vonatkozásában a fellebbezők nem bizonyították az első két jogalap előterjesztéséhez fűződő érdeküket – mivel ezt az érdeket a jelen ítélet 91. és 92. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a keresetindítás időpontjára vonatkozóan kell elbírálni, és az nem lehet jövőbeli vagy hipotetikus helyzettel kapcsolatos – a fellebbezők ezt az érdeküket nem igazolhatták arra hivatkozva, hogy az uniós jogi rendelkezés téves értelmezésén alapuló hibák intézmények általi ismételt elkövetését el kell kerülni.
- 97 Ami azt az állítást illeti, amely szerint a megsemmisítés iránti kereset első és második jogalapjának a dömpingellenes vizsgálat terjedelmére vonatkozó részét elfogadhatónak kell nyilvánítani, meg kell állapítani, hogy az állítás nem állja meg a helyét. Az a tény ugyanis, hogy ezek a jogalapok lényegében e vizsgálat elemeire vonatkoznak – így különösen a dömpingre, a kárra vagy az okozati összefüggésre – önmagában nem eredményezheti e jogalapok elfogadhatóságát abban a helyzetben, amelyben a fellebbezők nem bizonyították az említett jogalapok előterjesztéséhez fűződő érdeküket.
- 98 Ebből következően a Törvényszék a Bíróságnak a jelen ítélet 91. és 92. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatára támaszkodva a megtámadott ítélet 74. pontjában helyesen állapította meg, hogy a megsemmisítés iránti kereset első két jogalapját el kell utasítani mint megalapozatlant.
- 99 Másodsor, ami azt az érvet illeti, amely szerint a Törvényszék megsértette a Charta 47. cikkét, emlékeztetni kell arra, hogy az általa biztosított védelemre tekintettel e cikknek nem célja a Szerződésekben előírt bírósági felülvizsgálati rendszer, különösen pedig az uniós bíróság előtt indított közvetlen keresetek elfogadhatóságával kapcsolatos szabályok módosítása, amint ez a 47. cikkre vonatkozó magyarázatokból is kitűnik, amelyeket az EUSZ 6. cikk (1) bekezdése harmadik albekezdésének és a Charta 52. cikke (7) bekezdésének megfelelően figyelembe kell venni a Charta értelmezésénél (lásd ebben az értelemben: 2013. október 3-i Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Parlament és Tanács ítélet, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 97. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 100 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a Charta 47. cikke által biztosított védelem nem követeli meg, hogy a jogalanyok feltétel nélkül, közvetlenül az uniós bíróságok előtt megsemmisítés iránti keresettel támadhassák meg az uniós jogalkotási aktusokat (lásd ebben az értelemben: 2013. október 3-i Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Parlament és Tanács ítélet, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 105. pont).
- 101 E körülmények között a fellebbezők nem hivatkozhattak eredményesen arra, hogy a megsemmisítési jogalapjuk előterjesztéséhez fűződő érdekük bizonyítására vonatkozó követelmény sérti a Charta 47. cikke szerinti hatékony jogorvoslathoz való jogukat.
- 102 Ezenkívül, ami azt az állítást illeti, amely szerint a Törvényszék megsértette a fellebbezőknek a Charta említett cikkéből eredő meghallgatáshoz való jogát, meg kell állapítani, hogy a fellebbezők nem vitatják, hogy a Törvényszék előtti tárgyalás során a különböző beavatkozó felek megvitatták a Tanács által a megsemmisítés iránti kereset első két jogalapjára vonatkozóan előterjesztett elfogadhatatlansági kifogást. A fellebbezők tehát nem hivatkozhattak eredményesen arra, hogy a Törvényszék nem tette számukra lehetővé az eljárás kimenetele szempontjából döntő jelentőségű valamennyi jogi aspektus megvitatását és az álláspontjuk alátámasztásához szükséges bizonyítékok előterjesztését.
- 103 Harmadszor, azon érvet illetően, amely szerint az 1994. március 9-i TWD Textilwerke Deggendorf ítéletből (C-188/92, EU:C:1994:90) eredő ítélkezési gyakorlatra tekintettel a Törvényszék álláspontja megakadályozza a fellebbezők keresetindítását, ha az első és a második jogalap előterjesztéséhez fűződő érdekük az EUMSZ 263. cikk hatodik bekezdése szerinti két hónapos határidő lejárta után keletkezik, elég arra rámutatni, hogy ebben az esetben a kérdéses ítélkezési gyakorlat főszabály szerint nem képezi akadályát annak, hogy a fellebbezők a nemzeti bíróság előtt ilyen jogalapokat terjesszenek elő.

104 A fenti megállapításokra tekintettel a fellebbezés első jogalapját el kell utasítani.

A második jogalapról

- 105 A második jogalap téves jogalkalmazáson alapul, egyrészt mivel a Törvényszék előírta, hogy a felperesek bizonyítsák a megsemmisítés iránti kereset harmadik jogalapjának előterjesztéséhez fűződő érdeküket, másrészt pedig tévesen értelmezte az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése a) pontjának az ugyanezen rendelet 1. cikkének (3) bekezdésével összefüggő rendelkezéseit.
- 106 Először is, a jelen ítélet 91–98. pontjában kifejtettekkel megegyező okokból el kell utasítani azt az állítást, amely szerint a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot azzal, hogy a fellebbezőknek előírta, hogy bizonyítsák a megsemmisítés iránti kereset harmadik jogalapjának előterjesztéséhez fűződő érdeküket.
- 107 Másodszer, az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése a) pontjának az ugyanezen rendelet 1. cikkének (3) bekezdésével összefüggő rendelkezéseinek értelmezése során a Törvényszék által elkövetett hibára vonatkozó állítást illetően elég azt megállapítani, hogy a megtámadott ítélet 90–95. pontja, amelyre ez az állítás utal, a Törvényszék által a teljesség kedvéért kifejtett álláspont részét képezi. Ebből következik, hogy az említett állítás hatástalan.
- 108 Következésképp a második fellebbezési jogalapot el kell utasítani.

A harmadik jogalapról

- 109 A harmadik jogalap arra vonatkozik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor kimondta, egyrészt hogy az 1168/2012 rendelet a vitatott rendelet elfogadásához vezető dömpingellenes vizsgálatra vonatkozik, másrészt hogy a vitatott rendelet nem tartalmaz téves jogalkalmazást, jóllehet a Bizottság nem határozott a fellebbezők piacgazdasági elbánás iránti kérelméről.

A felek érvei

- 110 Ami először is az 1168/2012 rendelet alkalmazását illeti, a fellebbezők emlékeztetnek arra, hogy ezt a rendeletet – amely módosította az alaprendeletet – a 2012. február 2-i Brosmann Footwear (HK) és társai kontra Tanács ítélet (C-249/10 P, EU:C:2012:53) alapján fogadták el, amelyben a Bíróság megállapította, hogy az a tény, hogy a Bizottság egy piacgazdasági elbánás iránti kérelemről nem hozott döntést, az alaprendelet megsértésének minősül, ami ily módon az ezen ítélet alapjául szolgáló ügy tárgyát képező dömpingellenes vámot kivető rendeletet is érinti.
- 111 A fellebbezők úgy vélik, hogy a jelen ügyben az 1168/2012 rendelettel bevezetett módosítás a piacgazdasági elbánás kérelmezéséhez való jogot kizárólag az érintett dömpingellenes vizsgálat mintájába kiválasztott exportáló gyártókra korlátozta. Mindazonáltal a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy ez a módosítás alkalmazandó a jelen dömpingellenes vizsgálatra, és nincs szó visszaható hatályú jogalkalmazásról, mivel a piacgazdasági elbánás iránti kérelemre vonatkozó határidő lejárt a fellebbezők esetében nem hozott létre véglegesnek minősülő helyzetet.
- 112 A fellebbezők szerint a Törvényszék e megállapítása megfosztja őket a piacgazdasági elbánás iránti kérelmük megvizsgálásához való jogtól, és jogellenesen teszi lehetővé a Bizottság számára, hogy az e kérelemről való döntéshozatal kötelezettsége alól mentesüljön. Amennyiben a piacgazdasági elbánás megadása a fellebbezők, nem pedig valamely analóg ország árainak és költségeinek felhasználásához vezetett az alkalmazandó rendes érték meghatározása érdekében, az a tény, hogy a Bizottság erről a kérelemről nem hozott döntést, a fellebbezők szerint végleges változást hozott létre, amely negatívan és visszavonhatatlanul befolyásolta a jogaikat.

- 113 A fellebbezők úgy vélik, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének szövegével kapcsolatban sem az 1168/2012 rendelettel bevezetett módosítás előtt, sem azt követően nem volt helye kétségnek. E módosítás előtt ugyanis e rendelkezés szerint a mintába fel nem vett exportáló gyártók a fellebbezőkhöz hasonlóan jogosultak voltak a piacgazdasági elbánást kérni, és a Bizottság köteles volt döntést hozni annak megadásáról vagy megtagadásáról.
- 114 Az említett módosítás után az alaprendelet 2. cikkének (7) bekezdését 2012. december 15-től kezdődően valamennyi új és valamennyi folyamatban lévő vizsgálatra alkalmazni kellett. A jelen ügyben azonban a fellebbezők piacgazdasági elbánás iránti kérelméről való döntéshozatalra a Bizottság számára meghatározott határidő 2012. december 6-án járt le, vagyis az 1168/2012 rendelettel bevezetett módosítás hatálybalépése előtt. A piacgazdasági elbánásról való döntéshozatalból álló szakasz befejezésének elmaradása nem orvosolható az utóbbi rendelet visszamenőleges alkalmazása útján.
- 115 A fellebbezők hangsúlyozzák, hogy az 1168/2012 rendelettel bevezetett módosítás átmeneti rendelkezésének magából a szövegéből kitűnik, hogy ez a módosítás a jelen dömpingellenes vizsgálatban nem alkalmazandó az említett szakaszra, főként mivel a Bizottságnak a piacgazdasági elbánás megadásáról való döntéshozatali kötelessége nem eljárásjogi, hanem anyagi jogi szabály. Ennélfogva a fellebbezők szerint Bíróságnak az eljárásjogi szabályok időbeli alkalmazására vonatkozó ítélkezési gyakorlata, amelyet a Törvényszék a megtámadott ítélet 157., 159. és 160. pontjában vett alapul, nem megfelelő.
- 116 A piacgazdasági elbánás iránti kérelemről való döntéshozatalra meghatározott határidő lejárt – a Törvényszék által kimondottakkal ellentétben – valóban határozott helyzetet teremtett a felperesek tekintetében abban az értelemben, hogy a Bizottság az őt terhelő kötelezettséggel ellentétesen nem tartotta tiszteletben a piacgazdasági elbánás meg vagy meg nem adására vonatkozó döntéshozatalból álló lépést.
- 117 A fellebbezők azt állítják, hogy ha a Bizottság e tárgyban döntött volna, a határozatát a dömpingellenes vizsgálat későbbi szakaszában nem lehetett volna módosítani a fellebbezők hátrányára, hacsak nem merülnek fel olyan új információk, amelyek a piacgazdasági elbánás megadásáról való döntéshozatal időpontjában nem álltak rendelkezésre. Az 1168/2012 rendeletnek a fellebbezők által előterjesztett piacgazdasági elbánás iránti kérelemre való alkalmazása tehát utólagosan megfosztja a fellebbezőket az e kérelem megvizsgálására vonatkozó joguktól, noha nem vitatott, hogy ezzel a joggal rendelkeztek abban az időpontban, amikor a Bizottságnak az említett kérelemről határoznia kellett.
- 118 E tekintetben a fellebbezők 1168/2012 rendelet alkalmazására vonatkozó értelmezése nem ellentétes e rendelet rendelkezéseinek szövegével, és ha mégis az volna, az említett rendelettel bevezetett módosítás fellebbezőkre vonatkozó része jogellenes volna, mivel az összeegyeztethetetlen a jogbiztonság és a visszaható hatály tilalmának elvével.
- 119 Másodszor a fellebbezők azt kifogásolják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 162–165. pontjában megállapította, hogy az a tény, hogy a Bizottság nem hozott döntést a fellebbezők piacgazdasági elbánás iránti kérelméről, nem vonja maga után a megtámadott rendelet megsemmisítését. Amennyiben ugyanis az 1168/2012 rendelet által bevezetett módosítás nem volt alkalmazható a jelen dömpingellenes vizsgálatban, a Bizottságnak határoznia kellett volna a fellebbezők piacgazdasági elbánás iránti kérelméről.
- 120 A Tanács és a Bizottság úgy véli, hogy a harmadik jogalap részben elfogadhatatlan és részben megalapozatlan.
- 121 A Tanács és a Bizottság e jogalap elfogadhatóságát illetően lényegében azt állítják, hogy a fellebbezők állítása – amely szerint a Törvényszék figyelmen kívül hagyta azt a tény, hogy a Bizottság számára a piacgazdasági elbánás iránti kérelméről való döntéshozatalra meghatározott határidő e módosítás hatálybalépése előtt lejárt – elfogadhatatlan, mivel a fellebbezők azokat az érveket ismétlik meg,

amelyeket a Törvényszék elé terjesztettek. Ezenkívül az az érv, amely szerint az említett módosítás fellebbezőkre vonatkozó része jogellenes lehet, új jogalapnak minősül, következésképpen elfogadhatatlan. A fellebbezők ugyanis az alaprendelet 2. cikkének az 1168/2012 rendelettel módosított változatával szemben nem terjesztettek a Törvényszék elé az EUMSZ 277. cikk értelmében vett elfogadhatatlansági kifogást.

A Bíróság álláspontja

– Az elfogadhatóságról

- 122 A Tanács és a Bizottság elfogadhatatlansági kifogásai nem fogadhatók el.
- 123 Ugyanis először is a fellebbezők állítása – amely szerint a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, mivel figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy a fellebbezők piacgazdasági elbánás iránti kérelméről való döntéshozatalra a Bizottság számára meghatározott határidő az 1168/2012 rendelet hatálybalépése előtt lejárt – arra irányul, amint azt a főtanácsnok az indítványának 43. pontjában kifejti, hogy kétségbe vonja az e rendelet 2. cikkében előírt átmeneti rendelkezés Törvényszék általi alkalmazását, és különösen a megtámadott ítélet 152. pontját.
- 124 Ebben a tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy ha a fellebbező az uniós jognak a Törvényszék általi értelmezését vagy alkalmazását kifogásolja, az elsőfokú eljárásban megvizsgált jogkérdések a fellebbezés keretében újból vita tárgyát képezhetik. Ha ugyanis a fellebbező ily módon nem tudná fellebbezését a Törvényszék előtt már felhasznált jogalapokra és érvekre alapítani, a fellebbezési eljárás részben értelmét vesztené (lásd: 2017. november 9-i SolarWorld kontra Tanács ítélet, C-204/16 P, EU:C:2017:838, 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 125 Nem lehet tehát azt állítani, hogy a fellebbezők a Törvényszékhez benyújtott kereset egyszerű felülvizsgálatát kérik.
- 126 Másodszor, anélkül hogy döntenie kellene a Tanács és a Bizottság által előterjesztett elfogadhatatlansági kifogásról, amely szerint a fellebbezőknek az 1168/2012 rendelet jogellenességére vonatkozó állítása új jogalapnak minősül, meg kell állapítani, hogy ez az állítás mindenképpen elfogadhatatlan, mivel a fellebbezők arra a kijelentésre szorítkoznak, hogy e rendelet jogellenes, mivel összeegyeztethetetlen a jogbiztonság és a visszaható hatály tilalmának elvével, anélkül hogy az e kijelentés alátámasztását lehetővé tévő bármilyen bizonyítékot előterjesztenének.
- 127 Ugyanis a fellebbezésnek azt a részét, amely nem tartalmaz olyan érveket, amelyek kifejezetten a megtámadott ítéletben szereplő téves jogalkalmazás azonosítására irányulnak, el kell utasítani mint elfogadhatatlant (lásd ebben az értelemben: 2018. október 18-i Alex kontra Bizottság ítélet, C-696/17 P, nem tették közzé, EU:C:2018:848, 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 128 Ebből következik, hogy az 1168/2012 rendelet jogellenességére vonatkozó állítás kivételével a fellebbezés harmadik jogalapja elfogadható.

– Az ügy érdeméről

- 129 A harmadik jogalapjukkal a fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, egyrészt mivel kimondta, hogy az 1168/2012 rendelet a vitatott rendelet elfogadásához vezető dömpingellenes vizsgálatra vonatkozik, másrészt mivel megállapította, hogy az utóbbi rendelet nem szenved hibában, noha a Bizottság nem hozott döntést a fellebbezők piacgazdasági elbánás iránti kérelméről.

- 130 Először is rá kell mutatni – amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 153. pontjában helyesen megállapította –, hogy az 1168/2012 rendelet 2. cikkének szövege ellentétes e rendelet hatályának a fellebbezők által képviselt értelmezésével. Ez a cikk ugyanis egyértelműen kimondja, hogy az említett rendeletet 2012. december 15-től kezdődően valamennyi új és valamennyi folyamatban lévő vizsgálatra alkalmazni kell. A fellebbezők azonban nem vitatják, hogy ebben az időpontban a vitatott rendelet elfogadásához vezető dömpingellenes vizsgálat folyamatban volt. Ebben az időpontban ugyanis a Tanács még nem fogadott el végleges intézkedéseket az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdése alapján, és határozatot sem e rendelet 9. cikkének (2) bekezdése alapján.
- 131 Ezen túlmenően, mivel az 1168/2012 rendelet 2. cikke bármely további információ nélkül „valamennyi folyamatban lévő vizsgálatra” utal, a fellebbezők nem állíthatják eredményesen azt, hogy ez a cikk csak azokra a folyamatban lévő vizsgálatokra vonatkozik, amelyekben az piacgazdasági elbánás iránti kérelemről való döntéshozatal határideje még nem járt le.
- 132 Másodszor rá kell mutatni arra, hogy a fellebbezők állításával ellentétben, a fellebbezők esetében nem hozott létre véglegesnek minősülő helyzetet az, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának az 1168/2012 rendeletnél korábbi változata alapján alkalmazandó – a piacgazdasági elbánás iránti kérelemről való döntéshozatalra vonatkozó – határidő anélkül járt le, hogy a Bizottság erről a kérelemről határozatot fogadott volna el.
- 133 Egyrészt, amint azt a főtanácsnok az indítványának 74. pontjában megállapította, a Bizottság a piacgazdasági elbánás iránti kérelemről az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának az 1168/2012 rendeletnél korábbi változata szerinti három hónapos határidő lejárta után is érvényesen döntést hozhatott volna.
- 134 A Bíróság ugyanis ebben a tekintetben már kimondta, hogy még ha a Bizottság az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontja alapján határozatot hozott is a piacgazdasági elbánás iránti kérelemről, lehetősége van a határozata módosítására (lásd ebben az értelemben: 2009. október 1-jei Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware kontra Tanács ítélet, C-141/08 P, EU:C:2009:598, 111–113. pont).
- 135 Másrészt, amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 160. pontjában helyesen megállapította, a fellebbezők helyzete véglegesen csak a vitatott rendelet hatálybalépését követően rögzült, és e rendelet elfogadásáig a fellebbezők egyáltalán nem szereztek bizonyosságot az alaprendelet alkalmazásából eredő esetleges jogaikra és kötelezettségeikre vonatkozóan.
- 136 E tekintetben emlékeztetni kell arra – amint az a jelen ítélet 60. pontjában már kifejtésre került –, hogy a Bizottság szerepe a Tanács döntéshozatali folyamatának keretében illeszkedik, mivel az alaprendelet rendelkezéseiből következően a Bizottság feladata, hogy vizsgálatokat folytasson, és azok alapján az eljárás befejezéséről, vagy ellenkezőleg, annak folytatásáról döntsön azáltal, hogy ideiglenes intézkedéseket fogad el, és a Tanácsnak végleges intézkedések elfogadására tesz javaslatot. A végleges döntést azonban Tanácsnak kell meghoznia.
- 137 Meg kell tehát állapítani, hogy az 1168/2012 rendelet hatálybalépésének időpontjában a fellebbezők helyzete nem vált véglegessé.
- 138 Ebből az következik, hogy az a tény, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjának az 1168/2012 rendeletnél korábbi változata szerinti – a piacgazdasági elbánás iránti kérelemről való döntéshozatalra vonatkozó – határidő anélkül járt le, hogy a Bizottság e kérelemről határozatot fogadott volna el, egyáltalán nem befolyásolta az 1168/2012 rendeletnek a vitatott rendelet elfogadásához vezető dömpingellenes vizsgálatra való alkalmazhatóságát.

- 139 A fentiekből következik, hogy a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor azt állapította meg, hogy az a tény, hogy a Bizottság nem hozott döntést a fellebbezők piacgazdasági elbánás iránti kérelméről nem eredményezheti a vitatott rendelet megsemmisítését.
- 140 Ennélfogva a fenti megállapításokra tekintettel a fellebbezés harmadik jogalapját el kell utasítani.

A negyedik jogalapról

- 141 Negyedik jogalapjukban a fellebbezők azt állítják, hogy a megtámadott ítélet 202. és 205–216. pontjában a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor lehetővé tette, hogy a Tanács a dömpingellenes vámot olyan szinten határozza meg, amely ellensúlyozza a dömpingelt behozatalon kívüli tényezők által okozott kárt, és amikor jogellenesen megfordította a bizonyítási terhet.

A felek érvei

- 142 Először is a fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék által alkalmazott kritérium – amely szerint az egyéb tényezők hátrányos hatását csak akkor kell figyelembe venni, ha ez a hatás olyan jelentős, hogy emiatt az elszenvedett kár és a dömpingelt behozatal között az okozati összefüggés megszűnik – az alaprendelet 3. cikke (7) bekezdése e rendelet 9. cikke (4) bekezdésével összefüggő rendelkezésének téves értelmezésén alapul.
- 143 Ugyanis először is a fellebbezők azt állítják, hogy a kárkülönbözlet kiszámítása és így az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdése alapján a dömpingellenes vám rögzítése érdekében a Tanácsnak ki kell zárnia a dömpingelt behozataltól eltérő tényezők által okozott valamennyi kárt. A Tanács e kötelezettsége két külön eljárási szakaszban jut szerephez, nevezetesen a kár fennállásának megállapítása során és a dömpingellenes vám szintjének az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdésével összhangban történő meghatározása során. Ezek a kötelezettségek az Unió importőreinek, iparának és fogyasztóinak, valamint az uniós exportáló gyártóknak az érdekeinek kiegyensúlyozására irányulnak, és az Unió kereskedelempolitikai védintézkedéseknek területén az arányosság általános elvének kifejeződései.
- 144 Egyrészt a Tanács és a Bizottság – a kár fennállásának az alaprendelet 3. cikkének (7) bekezdése értelmében vett megállapítása érdekében – köteles meggyőződni arról, hogy a dömpingelt behozatallal okozott kár, az egyéb tényezők által okozott kár kizárását követően is „jelentős” marad, és hogy ezek az egyéb tényezők nem szakították meg e behozatal és a kár közötti okozati összefüggést.
- 145 Másrészt a fellebbezők azt állítják, hogy még ha az okozati összefüggés nem szűnt is meg, a dömpingellenes vámok csak a dömpingelt behozatallal okozott kár erejéig nyújtanak kártérítést az uniós gazdasági ágazat számára, nem pedig az egyéb tényezők által okozott „önálló kár” erejéig. Az ettől eltérő döntés a szükséges mértéket meghaladó védelmet biztosít az uniós gazdasági ágazat számára. Ezért a dömpingellenes vámnak az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdésével összhangban történő rögzítése érdekében a Tanácsnak ki kell igazítania az egyéb tényezők által okozott kárt.
- 146 Másodszor, a fellebbezők ezt mindenekelőtt azzal egészítik ki, hogy noha a Törvényszék elfogadta, hogy legalább három további tényező járult hozzá az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kárhoz, és hogy a Tanács elismerte, hogy sem ő, sem a Bizottság nem zárta ki az említett tényezők által okozott kárt, a Törvényszék nem ismertette azokat az okokat, amelyek miatt szerinte e további három tényező jelentéktelen volt, ezért megsértette az EUMSZ 296. cikk értelmében vett indokolási kötelezettségét. Másodszor, a Törvényszék által – e három tényezőnek az uniós gazdasági ágazat kárához való hozzájárulására vonatkozóan – tett megállapításokra tekintettel a Törvényszéknek köteleznie kellett volna a Tanácsot, hogy a dömpingellenes vámot ezen egyéb tényezők kumulatív hatásának mértékével

csökkentse. Végül, azáltal hogy elfogadta, hogy ezek a tényezők hatást fejtettek ki, majd megállapította, hogy ez a hatás nem volt jelentős, anélkül hogy a megállapítását bármilyen bizonyított tényállással alátámasztotta volna, a Törvényszék tévesen minősítette a tényállást.

- 147 Másodszor, a bizonyítási teher állítólagos megsértését illetően a fellebbezők felróják a Törvényszéknek, hogy az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kárt okozó három egyéb tényező hatásának bizonyítékokkal alátámasztott számszerűsítésére kötelezte őket.
- 148 Mindenekelőtt a Tanács és a Bizottság köteles a kár megállapítását pozitív bizonyítékokra alapozni, valamint a rendelkezésükre álló valamennyi lényeges tény objektíven megvizsgálni. A fellebbezők álláspontja szerint ezen intézmények kötelesek bizonyítani azokat a korrekciókat, amelyeket az egyéb tényezők által okozott kár miatt kell elvégezni. Ugyanis semmi sem jogosít arra, hogy ezt a bizonyítási terhet az exportáló gyártókra helyezték, különösen ha a bizonyítási teher megfordításának igazolása kizárólag azzal a ténnyel kapcsolatos, hogy az ezen intézményeknek megfelelő értékelés túlzottan összetett.
- 149 Ezt követően a Törvényszék olyan bizonyítási terhet helyezett a fellebbezőkre, amelyet nem lehet teljesíteni. A fellebbezők azt állítják ugyanis, hogy az egyéb tényezők hatásának kiszámításához szükséges információkhoz nincs hozzáférésük.
- 150 Végül a fellebbezők rámutatnak, hogy a Charta 41. cikke szerinti megfelelő ügyintézés elve alapján a Törvényszék nem teheti lehetővé, hogy a Tanács és a Bizottság az értékelés összetett jellegére hivatkozzon annak érdekében, hogy valamely jogszabályban megkövetelt értékelést ne végezzen el, főként akkor nem, ha ezen értékelés elmaradása a gazdasági szereplőknek kárt okoz.
- 151 A Tanács és a Bizottság a negyedik jogalap elutasítását kéri, ugyanakkor a Bíróságtól az indokolás megváltoztatását kérelmezi.
- 152 Ezek az intézmények lényegében azt állítják, hogy a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 185., 191–193. pontjában szereplő megállapításai arra utalnak – tévesen –, hogy a dömpingelt behozatalon kívüli, a kár befolyásolására alkalmas egyéb tényezők miatt a dömpingellenes vámok szintjét csökkenteni kell.
- 153 Azt állítják, hogy egyrészt a kárkülönbözetnek az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdése alapján történő kiszámítása, másrészt a kár fennállásának az e rendelet 3. cikke szerinti meghatározása két külön szakasznak minősül. A kárkülönbözet megállapítása érdekében a Tanács és a Bizottság a számításukat az uniós gazdasági ágazat árai, nyereségei és termelési költségei alapján végzik, és nem veszik figyelembe „a dömpingelt behozatalon kívüli egyéb ismert tényezőket”, amelyek hozzájárulhattak az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kárhoz, mivel e tényezők csak az okozati összefüggés megszűnésének vizsgálata során bírnak jelentőséggel az alaprendelet 3. cikke alapján.
- 154 A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdése alapján a kárkülönbözet megállapítása során nincs lehetőség imputációs elemzésre. Ebben az ítélkezési gyakorlatban a Bíróság kimondta, hogy annak ellenére, hogy a Tanács és a Bizottság az alaprendelet 3. cikkének (7) bekezdése szerinti imputációs elemzésük során figyelmen kívül hagyott egy olyan tényezőt, amely hozzájárulhatott volna a kárhoz, az ilyen hiba az érintett eljárásokban nem vezethetett a vitatott rendeletek megsemmisítéséhez, mivel ezek az intézmények bizonyították, hogy ez az egyéb tényező az okozati összefüggést nem szüntethette meg. Ebből az következik, hogy a Bíróság csak egyetlen imputációs elemzést fogad el, azt, amelyre az okozati összefüggés megállapításának szakaszában kerül sor.

- 155 Így az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdése nem értelmezhető úgy, hogy az egyéb tényezők hatásának figyelembevétele érdekében a dömpingellenes vámot csökkenteni kell. A Kereskedelmi Világszervezet (WTO) rendszerében vagy az Unió fő kereskedelmi partnereinek gyakorlatában nincs ilyen kötelezettség, amelyet az Uniónak az alaprendelet (4) preambulumbekzdésének megfelelően figyelembe kellene vennie.
- 156 Másodlagosan a Tanács azt állítja, hogy ez a negyedik jogalap elfogadhatatlan, és mindenképpen megalapozatlan. A Bizottság másodlagosan azt állítja, hogy ez a jogalap hatástalan, és mindenképpen megalapozatlan.

A Bíróság álláspontja

- 157 A fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 205–216. pontjában tévesen alkalmazta a jogot, amikor lehetővé tette a Tanács számára, hogy olyan szinten rögzítse a dömpingellenes vámot, amely ellensúlyozza a dömpingelt behozataltól eltérő egyéb tényezők által okozott kárt, megsértve ezáltal az alaprendelet 3. cikke (7) bekezdésének e rendelet 9. cikkének (4) bekezdésével összefüggésben értelmezett rendelkezéseit. Azt állítják továbbá, hogy a megtámadott ítélet 202. és 205. pontjában a Törvényszék jogellenesen fordította meg a bizonyítási terhet.
- 158 A Tanács és a Bizottság az indokolás megváltoztatását kéri, arra hivatkozva, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 185. és 191–193. pontjában foglalt értékelésében tévesen értelmezte az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdését, amennyiben az értelmezéséből az következik, hogy a dömpingelt behozatalon kívüli, a kár befolyásolására alkalmas egyéb tényezők miatt a dömpingellenes vámok szintjét csökkenteni kell.
- 159 Előzetesen rá kell mutatni arra, hogy ez az indokolás megváltoztatása iránti kérelem annyiban fogadható el, amennyiben az a fellebbezők negyedik jogalapjával szembeni védekezésnek minősül (lásd ebben az értelemben: 2013. július 11-i Ziegler kontra Bizottság ítélet, C-439/11 P, EU:C:2013:513, 42. pont), és ez a kérelem a megtámadott ítélet 185. és 191–193. pontjára vonatkozik, amelyek – amint az ezen ítélet 196. pontjából kitűnik –, azokat az alapelveket tartalmazzák, amelyek alapján a Törvényszék a fellebbezők hatodik megsemmisítési jogalapra vonatkozó érveinek megalapozottságát megvizsgálta, és amelynek értékelését a negyedik jogalap keretében megkérdőjelezték.
- 160 Következésképpen az említett negyedik jogalap vizsgálata keretében először is az indokolás megváltoztatása iránti kérelem megalapozottságát kell megvizsgálni.
- 161 A megtámadott ítélet 191. pontjában a Törvényszék kimondta, hogy noha az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdése az uniós intézmények számára semmilyen konkrét módszert nem ír elő annak biztosítására, hogy a dömpingellenes vám ne haladja meg a dömpingelt termék behozatala káros hatásainak elhárításához szükséges mértéket, az uniós intézményeknek ennek keretében figyelembe kell venniük azokat a következtetéseket, amelyekre az e rendelet 3. cikkének (6) és (7) bekezdése alapján végzett vizsgálat során jutottak.
- 162 A Törvényszék a megtámadott ítélet 192. pontjában hozzáteszi, hogy ellenkező esetben fennmarad az a veszély, hogy a szóban forgó kereskedelempolitikai védintézkedések meghaladják azt a mértéket, amely a céljuk eléréséhez, vagyis ahhoz szükséges, hogy a dömping káros hatásait elhárítsák, ezért azok a dömpingelt behozatalon kívüli egyéb tényezők negatív hatásai ellen is védelmet nyújthatnak.
- 163 Ez az érvelés jogi szempontból aggálytalan.
- 164 Emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet 3. cikkének (7) bekezdése szerint a dömpingelt behozatalon kívüli azon ismert tényezőket, amelyek a dömpinggel egy időben kárt okoznak az uniós gazdasági ágazatnak, meg kell vizsgálni annak biztosítása érdekében, hogy az ezen egyéb tényezők által okozott

- kárt ne tulajdonítsák a dömpingelt behozatalnak e 3. cikk (6) bekezdése értelmében. Az utóbbi bekezdés szerint a bemutatott összes releváns bizonyítékkal alátámasztva bizonyítani kell, hogy a dömpingelt behozatal az uniós gazdasági ágazatnak jelentős kárt okoz.
- 165 A kár meghatározása során az uniós intézmények kötelesek megvizsgálni, hogy az a kár, amelyet meg akarnak állapítani, ténylegesen a dömpingelt behozatalból ered-e, valamint figyelmen kívül kell hagyniuk minden egyéb tényezőtől eredő, és különösen az uniós gyártók saját magatartása által okozott kárt (2015. április 16-i TMK Europe ítélet, C-143/14, EU:C:2015:236, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 166 E tekintetben a Tanács és a Bizottság feladata annak vizsgálata, hogy ezen egyéb tényezők hatására megszűnhetett-e az egyrészt a szóban forgó behozatal, másrészt az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kár közötti okozati összefüggés. Szintén meg kell vizsgálniuk – amint arra a Törvényszék a megtámadott ítélet 185. pontjában helyesen emlékeztetett –, hogy az ezen egyéb tényezőknek tulajdonítható kárt figyelembe kell-e venni a kár megállapítása során az alaprendelet 3. cikkének (7) bekezdése értelmében, és hogy következésképpen a kivetett dömpingellenes vám nem haladja-e meg a dömpingelt behozatallal okozott kár megszüntetéséhez szükséges mértéket (2015. április 16-i TMK Europe ítélet, C-143/14, EU:C:2015:236, 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 167 Ez utóbbi követelmény az alaprendelet 3. cikkének (6) és (7) bekezdésében említett szabályok célkitűzésén alapul, amely szerint az uniós gazdasági ágazat nem részesülhet olyan védelemben, amely meghaladja a dömpingelt behozatal káros hatásainak elhárításához szükséges mértéket (lásd ebben az értelemben, a támogatások tárgyában: 2009. szeptember 3-i Moser Baer India kontra Tanács ítélet, C-535/06 P, EU:C:2009:498, 90. pont, valamint a dömpingellenes intézkedések tárgyában: 2013. december 19-i Transnational Company „Kazchrome” és ENRC Marketing kontra Tanács ítélet, C-10/12 P, nem tették közzé, EU:C:2013:865, 39. pont).
- 168 Ebben az összefüggésben a Törvényszék helyesen vélte úgy, hogy az alaprendelet 9. cikk (4) bekezdése e célkitűzés biztosítására is irányul. E rendelkezés szerint, ha a végkövetkeztetésként megállapított tények dömpingre és az ezzel okozott kárra utalnak, és ha az Unió érdekei beavatkozást kívánnak meg, a Tanács végleges dömpingellenes vámot vet ki, a dömpingellenes vám összege nem haladhatja meg a megállapított dömpingkülönbözetet, sőt annak a különbözethöz alacsonyabbnak kell lennie, ha az ilyen alacsonyabb összegű vám is elegendő az uniós gazdasági ágazatot ért kár elhárításához.
- 169 Annak érdekében, hogy az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdése alapján kivetett dömpingellenes vám összege ne haladja meg a dömpingelt behozatal káros hatásainak ellensúlyozásához szükséges mértéket, arra van szükség, hogy ezen az összeg megállapítása során ne vegyék figyelembe az e behozataltól eltérő egyéb tényezők által okozott káros hatásokat. Más szavakkal, amint az a megtámadott ítélet 191. és 192. pontjából lényegében kitűnik, ezen összeg meghatározása során a Tanácsnak és a Bizottságnak figyelembe kell vennie azokat a következtetéseket, amelyekre ezek az intézmények az említett rendelet 3. cikkének (6) és (7) bekezdése értelmében a kár fennállásának megállapítására vonatkozó vizsgálatot követően jutottak.
- 170 Ezt a megállapítást ezenkívül az alaprendelet 9. cikke (4) bekezdésének szövege is megerősíti, amely az első mondatában a „dömpingre és az ezzel okozott kárra” utal. Így, amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 189. pontjában helyesen megállapította, az ugyanezen bekezdés utolsó mondatában szereplő „kár” kifejezést ugyanúgy kell értelmezni, mint amely a dömpingből eredő kárra, vagyis kizárólag a dömpingelt behozatallal okozott kárra vonatkozik.
- 171 Ugyanezt a megállapítást az alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdése is alátámasztja, amelyből az tűnik ki, hogy megkülönböztetés nélkül és forrástól függetlenül megfelelő nagyságú dömpingellenes vámot kell megállapítani és kivetni minden olyan importtermékre, amelyről megállapították, hogy dömpingelt, és kárt okoz.

- 172 Ezért a Tanács és a Bizottság által az indokolás megváltoztatása iránt előterjesztett kérelmet el kell utasítani.
- 173 Ami a fellebbezők által hivatkozott jogalapot illeti, először is emlékeztetni kell arra, hogy amint az a jelen ítélet 164–172. pontjából kitűnik, a Törvényszék nem úgy értelmezte az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdését, hogy az a Tanács számára lehetővé teszi, hogy a dömpingellenes vámot olyan szinten határozza meg, amely a dömpingelt behozattal eltérő egyéb tényezők által okozott kárt ellensúlyozza.
- 174 Ezenkívül rá kell mutatni, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 206. pontjában kimondta, hogy az ideiglenes és a vitatott rendeletek vonatkozó részeinek vizsgálata alapján nem állapítható meg, hogy a kár megállapítása során a dömpingelt behozatalon kívüli egyéb tényezőket figyelembe vettek volna. A Törvényszék hozzátette, hogy ez annál is inkább így van, mivel a fellebbezők egyáltalán nem hivatkoztak nyilvánvaló mérlegelési hibára az említett tényezők vizsgálatával kapcsolatban.
- 175 Az Unió közös kereskedelempolitikája és különösen a kereskedelempolitikai védintézkedések területén azonban az Unió intézményei széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek az általuk vizsgálandó gazdasági, politikai és jogi helyzetek összetettségéből adódóan (2009. szeptember 3-i Moser Baer India kontra Tanács ítélet, C-535/06 P, EU:C:2009:498, 85. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 176 A jelen esetben meg kell állapítani, hogy a fellebbezők nem vitatják részletekbe menően és konkrétan a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 206. pontjában szereplő állítását, amely szerint a fellebbezők a Törvényszék előtt egyáltalán nem hivatkoztak arra, hogy az intézmények a kár megállapítása során, a dömpingelt behozatalon kívüli egyéb tényezők vizsgálata tekintetében nyilvánvaló mérlegelési hibát követtek volna el.
- 177 E körülmények között nem lehet elfogadni a fellebbezők arra vonatkozó állítását, hogy a Törvényszék a Tanács és a Bizottság számára olyan szintű dömpingellenes vám kivetését tette lehetővé, amely mind a vitatott behozattal okozott kárt, mind az egyéb tényezők által okozott kárt megszünteti.
- 178 Másodszor, a bizonyítási teher megfordítására vonatkozó állítást illetően emlékeztetni kell arra, hogy a Tanácsnak és a Bizottságnak természetes kötelessége egyrészt megvizsgálni, hogy a dömpingellenes intézkedés elfogadása céljából az általuk megállapítani szándékozott kár valóban a dömpingelt behozatalból származik, másrészt kizárni bármilyen, egyéb tényezőkből eredő kárt. Ugyanakkor, amint arra a Törvényszék a megtámadott ítélet 188. pontjában helyesen emlékeztetett, a dömpingellenes rendelet jogellenességére hivatkozó feleknek kell a bizonyítékokat előterjeszteni, amelyek alkalmasak annak alátámasztására, hogy a behozatalokra vonatkozó tényezőktől eltérő tényezők olyan jelentősek lehetnek, hogy alkalmasak voltak az uniós gazdasági ágazatot érő kár és a dömpingelt behozatalok közötti okozati összefüggés fennállásának megkérdőjelezésére (lásd ebben az értelemben: 2015. április 16-i TMK Europe ítélet, C-143/14, EU:C:2015:236, 41. és 42. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 179 A megtámadott ítélet 205. pontjában a Törvényszék ebben a tekintetben arra mutatott rá, hogy a fellebbezők a Törvényszék előtt semmilyen érvet nem terjesztettek elő, a bizonyítékokról nem is beszélve, amely bizonyíthatná, hogy az általuk hivatkozott tényezőknek olyan jelentős hatásuk volt, hogy az uniós gazdasági ágazatnak okozott kár fennállása, valamint az e kár és a dömpingelt behozatal közötti okozati összefüggés már nem volt megbízható a Tanács és a Bizottság azon kötelezettségéhez képest, hogy minden, egyéb tényezőtől származó kárt hagyjanak figyelmen kívül. Ezt az állítást azonban nem vitatták a Bíróság előtt.

- 180 Egyébiránt a Törvényszék a megtámadott ítélet 202. pontjában megállapította, hogy a fellebbezők a Törvényszék előtt nem vitatták, és nem is bizonyították a Tanács azon állításának téves jellegét, amely szerint az egyéb tényezőknek tulajdonítható hatás számszerűsítése nem volt lehetséges. A fellebbezésükben a fellebbezők nem kérdőjelezték meg a Törvényszék azon megállapítását, amely szerint az első fokon benyújtott kereset keretében nem vitatták a Tanács állításait.
- 181 Így a fellebbezők állításával ellentétben a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot a bizonyításfelvétel kritériumainak alkalmazása tekintetében.
- 182 Ebből következően a negyedik jogalapot el kell utasítani.
- 183 A fenti megfontolásokra tekintettel a fellebbezést el kell utasítani.

A költségekről

- 184 Az eljárási szabályzat 184. cikkének (2) bekezdése alapján, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről.
- 185 E szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése szerint – amelyet az említett szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell – a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 186 A Canadian Solar Emeát, a Canadian Solar Manufacturingot (Changshu), a Canadian Solar Manufacturingot (Luoyang), a Csi Cells Co.-t, valamint a Csi Solar Powert, mivel e társaságok a fellebbezésük tekintetében pervesztesek lettek, a Tanács, valamint a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell az említett fellebbezés költségeinek viselésére.
- 187 A Bíróság eljárási szabályzata 140. cikke (1) bekezdésének megfelelően – amelyet e szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell – a fellebbezési eljárásba beavatkozó Bizottság maga viseli saját költségeit.
- 188 A Bizottságot, mivel a csatlakozó fellebbezése tekintetében pervesztes lett, a Canadian Solar Emea, a Canadian Solar Manufacturing (Changshu), a Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), a Csi Cells Co., valamint a Csi Solar Power kérelmének megfelelően kötelezni kell a csatlakozó fellebbezés költségeinek viselésére.
- 189 A Bíróság eljárási szabályzata 140. cikke (1) bekezdésének megfelelően – amelyet e szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell – a csatlakozó fellebbezésre vonatkozó eljárásba beavatkozó Tanács maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A Bíróság a fellebbezéseket elutasítja.**
- 2) **A Bíróság a Canadian Solar Emea GmbH-t, a Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc.-et, a Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc.-et, a Csi Cells Co. Ltd-t és a Csi Solar Power Group Co. Ltd-t kötelezi a fellebbezéssel kapcsolatos költségek viselésére.**
- 3) **Az Európai Bizottság maga viseli a fellebbezéssel kapcsolatos saját költségeit.**
- 4) **A Bíróság az Európai Bizottságot kötelezi a csatlakozó fellebbezéssel kapcsolatos költségek viselésére.**
- 5) **Az Európai Unió Tanácsa maga viseli a csatlakozó fellebbezéssel kapcsolatos saját költségeit.**

Aláírások